

Pavlin.si -> same zanimive stvari

Šola, MTB, potepanja, elektronika, foto

Višinski diagram	Manjka GPX zapis.
------------------	-------------------

Lovrenška z Rogle

Eden od tipičnih poletnih izletov "v hribe" z otroki je tudi pohod **z Rogle do Lovrenških jezer**. Sam pohod je za otroke, ki so sicer vajeni koraka po kamenju in skalah deloma nezanimiv, vendar se najde kar nekaj zanimivosti na poti. Velika motivacija pa predstavlja pravočasna pripoved in "veliko nakladanje" o jezerih, ki nas čakajo na koncu poti.

Lovrenško barje

Lovrenško barje je največje visoko barje v Sloveniji in eno najpomembnejših v južni Evropi. Sestavljeno je iz dveh delov, ki ju loči pas gozda. 20 jezerc ali barskih oken, ki so njegova poglobljena značilnost, mu je prinesla tudi ime Lovrenška jezera.

Barje ima slemensko lego in je nastalo kot mineralno močvirje na valoviti napropustni geološki podlagi. S kopičenjem šote se je postopoma spremenilo v visoko barje. Starost barja cenijo na 8000 let in je torej poledenodobnega nastanka.

Celotno območje barja nima nobenega površinskega dotoka. Napajajo ga izključno padavinske vode.

Jezerca so nastala sekundarno kot erozijske površine, saj se dno pri vseh nadaljuje v šoto. Podatek, da je v njih voda kljub slemenski legi tudi v največji poletni suši, zgovorno priča o veliki zmožnosti zadrževanja vode, ki jo imata šotni mah in šota. Plast šote je v osrednjih delih barja debela do 290 cm, v obrobju pa je precej tanjša.

Območje Lovrenškega barja s površino okrog 22 ha je posebej zavarovani del največjega slovenskega gozdnega rezervata Ribniško - Lovrenška jezera, velikega 522 ha, ki obsega celotno ovršje Pohorja med Ribniškim in Mulejevim vrhom.

vir: www.lovrenc.si

Pohod začnemo skozi gozd. Celotna trasa je speljana po "avtocesti":

zato ne bom posebej opisoval in moril z navodili kako na pot in kje odviti, da prispemo na cilj. Sploh je predel med Roglo in lovrenškimi jezери ena prava mala promenada in **če želite mir, to ni prava tura**. Mladi "planinčki" bojo ob monotoni hoji kaj radi zaspali v nahrbtniku, kot se je to zgodilo z našim:

Po kakšni uri hoje v prijetni senci mogočnih smrek se nam prikaže smerokaz.

Od tu je le "streljaj" do planote z razglednim stolpom, od koder vidimo speljano stezo med nizkimi borovci šotnega terena.

V okolici pod planoto je kar nekaj primernih "becirkov", kamor se lahko zleknemo in oddahnemo od vrveža planinske "avtoceste".

Sledi ogled jezerc, ki so zanimiva tudi za fotografe, saj prinašajo idealno površino za slikanje odsevov.

Malo vseeno popzimo na otročad, da se ne odide kopat. Voda je sicer zaradi šote na dnu povsem črna.

Povratek je lahko po isti poti, ali pa naredimo katerega od krožno speljanih ovinkov, da izlet malo popestrimo. če je bilo malice iz nahrbtnika premalo, je ob povratku tudi pravi čas za pizzo ali kosilo.

Za dodatno branje priporočam knjigo Urške in Andreja Stritarja "Z otroki v gore".

Več fotografij (in panorama): <http://www.burger.si/QTVR/LovJezera/LovJezera.html>